

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 21/2019
04.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА и ББ обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Блажо Шпадијер адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ ..., чији је пуномоћник Драгољуб Рајевић адвокат из ..., ради одређивања накнаде, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11689/18 од 27.07.2018. године, у седници већа одржаној 04.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 11689/18 од 27.07.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду Р1 164/17 од 26.02.2018. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експроприсано земљиште уз накнаду у корист Републике Србије, за потребе ЈП „Путеви Србије“ ..., кп. .../... КО ... у површини од 16087 м² уписане у лист непокретности бр. ... КО ... као сусвојина предлагача, са обимом удела од по ½ идеалног дела, у износу од 3.000,00 динара по м², што за укупну површину износи 48.261.000,00 динара па се обавезује крајњи корисник ЈП „Путеви Србије“ ... да предлагачима исплати накнаду у износу од по 24.130.500,00 динара, а ставом другим изреке је обавезан крајњи корисник Јавно предузеће „Путеви Србије“ ... да предлагачима солидарно накнади трошкове ванпарничног поступка у укупном износу од 207.000,00 динара.

Виши суд у Београду је решењем Гж 11689/18 од 27.07.2018. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу противника предлагача и потврдио првостепено решење, а ставом другим изреке је одбио захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Преллагачи су поднели одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијено решење на основу члана 408. и 420. став 6. Закона о паричном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), у вези са чланом 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да је решењем Одељења за имовинско правне, стамбене и послове правне помоћи Градске Општине ..., Града Београда бр. ...-... од 04.05.2017. године (правноснажно 25.05.2017. године) утврђено да се уз накнаду експроприше у корист Републике Србије, а за потребе ЈП „Путеви Србије“, ради изградње дела аутопута Е 763 Београд-Пожега, према предлогу овог јавног предузећа, а на основу решења Владе Републике Србије од 23.01.2016. године, којим је утврђен општи интерес за експропријацију – административни пренос непокретности - предметне парцеле као приватне својине предлагача. Истим решењем је предвиђено да ће се правична новчана накнада за експроприсану непокретност одредити у посебном поступку по правноснажности решења, споразумом између корисника експропријације и власника експроприсане непокретности. Странке нису постигле споразум о накнади пред надлежним органом управе, јер је понуђен износ од 1.800,00 динара по 1м² коју је понудио ЈП „Путеви Србије“ био далеко нижа и од тржишног и као такав неприхватљив. Према извештају Пореске управе – Филијала ... од 10.01.2018. године, тржишна вредност предметне катастарске парцеле износи 3.000,00 динара по 1м², што за укупну површину износи 48.261.000,00 динара.

Код тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је обавезао противника предлагача да као крајњи корисник експроприсане парцеле предлагачима као власницима са уделом од по ½ идеалног дела исплати накнаду за експроприсано земљиште према тржишној вредности предметне парцеле по процени Пореске управе Филијала

Решавајући о жалби противника предлагача, другостепени суд је прихватио становиште првостепеног суда у погледу примене одредбе члана 42. став 1. Закона о експропријацији.

Одредбом члана 42. став 1. Закона о експропријацији је прописано да се накнада за експроприсано пољопривредно земљиште и грађевинско земљиште одређује у новцу према тржишној цени таквог земљишта ако законом није другачије прописано. Према ставу 2. истог члана, процену тржишне цене из става 1. врши орган за утврђивање пореза за промет апсолутних права на непокретностима. Орган надлежан за утврђивање пореза на пренос апсолутних права и непокретности (Пореска управа) врши процену тржишне цене за

експропријацију конкретне непокретности, што уједно представља и најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност. При томе, Пореска управа не одређује тржишну цену експроприсане непокретности већ врши њену процену, а у случају да се не постигне споразум о накнади, једино је суд надлажен да у ванпарничном поступку одреди накнаду за експроприсану непокретност. Из одредбе члана 136. став 2. Закона о ванпарничном поступку произлази да суд, поред процене коју је дала Пореска управа, може да изведе и друге доказе које учесници предлажу и да одреди вештачење ако сматра да је то од значаја за одређивање висине накнаде.

Из утврђених чињеница произлази да је Пореска управа-Филијала ... дана 10.01.2018. године сачинила записник – без изласка на терен о процени вредности предметне експроприсане парцеле на износ од 3.000,00 динара по 1м². У записнику је наведено да се ова парцела налази уз асфалтни пут, поред аутопута који спаја насељено место ... са ... – ... и да парцела нема засејаних пољопривредних култура, те да иако се води као пољопривредно земљиште нема пољопривредну намену. Тржишна вредност предложена је на основу упоређења са кретањем цена у слободном промету на дан пореске обавезе. Противник предлагача до закључења главне расправе није оспорио наведени извештај Пореске управе, нити је доставио друге доказе и предлоге на околност тржишне вредности експроприсане парцеле.

Из наведених разлога су неосновани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену члана 42. Закона о експропријацији истицањем да је утврђена накнада превисока.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијеног решења, а који су већ у спроведеном поступку истицани и детаљно и правилно оцењени у побијеној одлуци, Врховни касациони суд је као неосновану одбио ревизију противника предлагача и одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Захтеви предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка су одбијени као неосновани, с обзиром да одговор на ревизију није обавезан ни нужен у поступку по овом ванредном правном леку и на основу члана 161. став 1. ЗПП је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић